

za 450 milijonov. Pri tem je država zaslužila, ker so proizvodni stroški kovanega novca manjši nego njegova nominalna vrednost, veliko svoto. Kakor so strokovnjaki izračunali, je imela dobička 200 milijonov dinarjev. Sedaj bo država izdala srebrnikov po 50 dinarjev za 550 milijonov dinarjev, pri čemer bo zaslužila, kakor mislijo strokovnjaki, 250 milijonov. Skupno bode torej država imela dobička od kovane srebrnega denarja 450 milijonov ali skoro pol milijarde dinarjev.

To pa finančnemu ministru ne zadoštuje za uravnoteženje državnega proračuna. Zato je posegel po povišanju davkov, odnosno po vpeljavi novega davka. Povečal naj bi se davek na poslovni promet in trošarina na sladkor in uvede naj se nova davščina na potrošnjo električnega toka. Osnova davka na poslovni promet naj se poveča od 1% na 2%, to se pravi, davek se podvoji. Trošarina na sladkor naj se poveča pri kilogramu od 6.35 Din na 3.05 Din — torej za 1 Din 50 par — za sladkor v kockah — in od 6.25 na 7.50 Din — torej za 1 Din 25 par — za kilogram kristalnega sladkorja. Na porabo električne struje naj se vpelje državna trošarina v znesku 70 par za kilovatno uro pri toku, ki se rabi za razsvetljavo, pri toku pa, ki se rabi za industrijske obrate, 10 par za kilovatno uro do 1000 kilovatnih ur, preko 1000 kilovatnih ur pa po 5 par.

Kakšen bo uspeh tega davčnega povišanja za državo? Lani je država prometnega davka prejela 269 milijonov Din. Koliko ga je vplačala Slovenija? Ker ima naša pokrajina 9% vsega prebivalstva v državi, bi bilo pričakovati, da je plačala 25 milijonov, v resnici pa je plačala 51 milijonov Din. Ako bi se gledalo na to, da se povsod v državi plačuje poslovno-prometni davek tako kakor v Sloveniji, pa bi ga sedaj ne trebalo poviševati. To povišanje bo torej občutno zadelo gospodarstvo dravske banovine. Glede trošarine na sladkor je treba omeniti, da je že lani bila po-

višana. To povišanje ni imelo uspeha, ker je konsum (zauživanje) sladkorja v državi padel. Kljub povišanju trošarine je bil lani donos te trošarine v celi državi 470 milijonov Din, leta 1930 pa 486 in pol milijona Din. Če pomislimo, da je Slovenija v primeri z drugimi deželami eden najboljših konsumentov sladkorja, ker plača okoli 15% vse trošarine, je jasno, da bo povišana trošarina na sladkor zadela predvsem naše kraje. Slovenijo bo tudi najbolj zadela nova trošarina na električno, ker je ona doslej najbolj elektrificirana pokrajina v Jugoslaviji, saj porabi nad 40% vse električne energije v celi državi. Prav posebno se bo poznala ta obremenitev pri industriji, pa tudi pri malem konsumentu, ter bo ovirala elektrifikacijo države in moderniziranje gospodarstva.

Nova in povišana trošarina na sladkor in električni tok. Narodna skupščina je sprejela s 188 glasi proti 6 zakon o povišanju trošarine na sladkor in na uporabo električnega toka. Stara trošarina na sladkor v kockah se poviša za 1.50 Din, od katerih naj plačajo tovarne 75 par, drugo polovico pa konsumenti. Trošarina na kristalni sladkor je povišana za 1.25 Din, tvornice bodo plačevale 65 par, konsumenti 60 par. Glede trošarine na električno razsvetljavo po hišah je določena trošarina 70 par na kilovatno uro. Glede električnega toka za pogon motorjev se bo plačevalo do 1000 kilovatnih ur po 10 par, preko 1000 kilovatnih ur pa po 5 par.

Pri zapeki, krvnem prenapolnjenju trebuha, kongestijah, bolečinah kolčnih živcev, bolečinah v boku, zasopljivosti, hudem srčnem utripanju, migreni, šumenju v ušesih, omotici, pobitosti povzroči naravna »Franz Josefova« grenčica izdatno izpraznjenje črevesa in osvoboditev od občutkov tesnobe. Mnogi zdravniki uporabljajo »Franz Josefovo« vodo tudi pri nadlogah klimakterijalne dobe z največjim uspehom. »Franz Josefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah. 7

Kmetško dekle o brezposelnosti.

Kmetško dekle iz Polzele nam je poslalo naslednje pismo:

»Cenjeni g. urednik!

Vedno in povsod se govori in piše o dobrodelnosti, kako bi pač naj pomagali ubogim in brezposelnim. Tudi se opominja, naj se jim z veseljem in ljubeznijo da. Nikjer pa se nič ne govori in ne opominja ubogih in brezposelnih, naj bi vsaj malo pomagali pridelati ubogemu kmetu to, od česar naj jim deli. Ali je mogoče, da bi kmet, ki se ves znojen in utrujen vrača opoldne na polje delat, ne bil nevoljen, ko vidi, da ubogi in brezposelni ležijo v senci in počivajo? Pa bo kdo rekel: »Pa nas nobeden ni najel.« Res, kmet jih ni najel, ker jim zvečer ne more izplačati mezde. Lahko pa bi dal temu, ki bi mu pomagal delati, malico, večerjo in še fižola ali krompirja za domov. — Nek mlad, zdrav mož mi je rekel: »Vem, da bi ta ali oni kmet rad, da bi mu pomagal kositi, pa nima denarja, da bi mi plačal.« Ta mlad, zdrav mož, seveda ubog in brezposeln, je zjutraj lepo do šestih in še dalje ležal, kmet pa je že od druge ure ponoči kosil. Ako bi mu pa šel pomagat, bi bila oba zadovoljna, kmet bi se tako ne trudil, a brezposeln bi pa dobil nekaj živil. Želeti bi tudi bilo, da bi tisti, ki v resnici nimajo nujnega dela, ki se imajo za uboge in brezposelne, hodili ob delavnikih v cerkev k sv. maši. Ako pogledamo v cerkev v sopraznikih, vidimo, da pridejo v cerkev samo tisti, ki imajo posestva, ubogih je prav malo. Seveda, kdor ima zemljo, mora prositi Boga blagoslova, ubogim tega ni treba. Za »hvala lepa« mu moraš dati dar, ki se, četudi majhen, dan za dne-

rok, ta Jezus iz Nazareta. Ali more kaj dobrega priti iz Nazareta?!

In vendar! Komaj eno leto nastopa, pa s kakim uspehom! Ljudstvo je že skoraj vse premočil, odtujil ga svojim postavnim voditeljem. Podružnice na deželi propadajo druga za drugo, ker ni nikogar več, ki bi nje vodil. Skupni zaklad se je zato tudi že strahovito skrčil, ker ni prispevkov z dežele. »Če ta zmaga, smo zgubljeni mi!« bilo je že splošno prepričanje farizejskih veljakov. »Ne, ne, ne bode, ne sme ta puntar na vrh, ta zaničevalec naših svetih obredov! Jaz, rabi Jehuda, jaz ga bom ponižal in ukrotil!« Poslednje besede je rabi že na glas izgovarjal, tako razburjen je bil. Preplašeni sta molčali mati in Miriam.

Kot bi nji še le zdaj opazil, spregovori Jehula z mirnim, ljubeznivim glasom: »Mir z vama, noja ljuba žena Rahela in moje zlato, Miriam! Bodita mi srečni na veki!«

»O Jehuda, srečni sva, da si ne želiva nič boljšega; in za vse to zahvaliti imava se tvoji mi-

losti! Usoda najina bila bi strašna, ko bi ne bilo tako blago tvoje srce!« si vzdihne Rahela.

»Prosim te, žena, ne govori tako! Niti ne misli na kaj strašnega! Ali ti mar nisem rekel, da mi je zoperna vsaka taka misel; in da ste varni v mojih hiši, v varstvu rabijske Jehude, če Bog da kmalu velikega duhovna!« reče mož. Mati in hči sta se spoštljivo ozrli vanj.

Za razumevanje predstoječega pogovora moramo tukaj omeniti nek res strašen dogodek v mali rodbini. Na kratko povedano: Bolezen rajne matere Djemihle se je zopet prikazala v rodu, pa ne na njenem sinu Jehudi. Kakor so prosti te boleznitisoči drugih, ki imajo v najbližjem sorodstvu gobave, tako je tudi Jehuda pred njo popolnoma zavarovan. Ampak bolezen je zasegla njegovo ženo Rahelo, še huje pa nežno hčerko Miriam. Že pred letom dni so se prikazali sledovi gobavosti kot neznatne luskinje na nohtih; lica so se njima posušila ter nenavadno postarala. Preostajalo njima po postavi ni nič drugega, kakor pobegniti v dolino Jozafat. To je bilo tisto strašno, o katerem je Rahela ravnokar z

iz različnih palestinskih mest, med drugim tudi Jerihe, ki nujno prošjo faraona za pomoč. Rotijo ga, da naj pošlje vojsko in pred vsem oklopne vozove (nekdanje tanke), ker ogrožajo deželo tolpe kočujočih rodov »habiru«. Ti habiru so egiptovska označa za Hebrejce, one Zide, ki so takrat pod vodstvom Josue Navinca napadali Jeriho. Poročila so naslovljena na faraona Amenhotepa III., ki je zasedel prestol 30 let po smrti Amenhotepa II. Stari noslovci so že poprej zanesljivo ugotovili, da so zapustili Izraelci Egipt prav pod Amenhotepom II. Tablice, najstarejša ohranjena

Franz Jožefova grenčica čisti črevo, zboljša kri, pomiri živce.

vom kmetu le pozna. Naj bi ubogi ter brezposelni tudi tedaj pomagali kmetu, ko jih v denarju ne more plačati! Kmetško dekle.»

Sprejem gojenk v kmetijsko-gospodinjstvo šolo v Marijanišču v Ljubljani. S 1. oktobrom t. l. se otvori 31. tečaj gospodinjstvene šole, ki bo trajal 10 mesecev. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom št. sester iz reda sv. Frančiška. Zavod je v posebnem poslopju poleg Marijanišča na Poljanah v Ljubljani. Teoretični del obsega verouk, vzgojslovje, računstvo, knjigovodstvo in kmetijsko gospodarstvo, vrtnarstvo in sadjarstvo, živinorejo in živinozdravstvo, poljedelstvo in kemijo. Gojenke se praktično vežbajo v kuhanju, šivanju (ročnem in strojnem), krojnem risanju, pranju, likanju, v mlekarstvu in sirsarstvu, v vrtnarstvu itd., vadijo se tudi v ravnanju z bolniki in bolno živino. Tista, ki bo sprejeta v zavod, plača mesečno za hrano, stanovanje in razsvetljavo, to je sploh za vse 450 Din, od katerih del se poravnava lahko tudi v živilih. Vsaka gojenka naj vzame s seboj v tečaj obleko, perilo in obutev, potrebno za delo in praznik. Nadalje perilo za posteljo: dva para rjuh in štiri prevleke za blazine, 4 brisače, 4 servijete, ki so lahko tudi iz domačega platna. Deklice, ki hočejo vstopiti v gospodinjstveno šolo, morajo: 1. dovršiti 16. leto, 2. predložiti zadnje šolsko izpričevalo; 3. predložiti zdravniško izpričevalo, da so zdrave; 4. navesti kakšnega stanu so starši in kakšen je njih dosedanji glavni poklic; 5. predložiti obvezno pismo staršev ali varuha, da zanje plačajo vse stroške šolanja; 6. zavezati se, da bodo natančno in vestno izvrševale vsa dela, ki se jim nalože, ter da se bodo strogo ravnale po hišnem redu. S temi podatki in potrebnimi prilogami opremljene, lastnoročno pisane, nekolkovane prošnje za sprejem naj se vpošljejo na vodstvo Marijanišča v Ljubljani vsaj do 15. septembra 1932. Pri sprejemu deklet v gospodinjstveno šolo se bo oziralo po možnosti na prošilke iz vseh slovenskih pokrajin. — Vodstvo Marijanišča v Ljubljani.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski živinski sejem dne 9. avg. 1932. Prignanih je bilo 12 konjev, 15 bikov, 161 volov, 278 krav in 17 telet, skupaj 483 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 2.50 do 3.50 Din, poldebili voli od 2 do 2.25 Din, plemenski voli od 1.50 do 2.25 Din, biki za klanje od 1.75 do 2.50 Din, klavne krave debele od 1.25 do 2.50 Din, plemenske krave od 1.25 do 1.75 Din, krave za klobasarje od 0.50 do 1.25 Din, molzne krave od 2 do 2.25 Din, breje krave od 2 do 2.25 Din, mlada živina od 2 do 3 Din, teleta od 3 do 4 Din. Prodanih je bilo 277 komadov.

Mariborski svinjski sejem dne 12. avg. 1932. Na ta svinjski sejem je bilo pripeljanih 243 svinj. Cene: mladi prašiči od 5—6 tednov stari 75—80 Din, 7—9 tednov 95—100 Din, 3—4 mesece 180—250 Din, 5—7 mesecev 300—350 Din, 8—10 mesecev 400—450 Din, 1 leto stari 500—650 Din. — Kilogram žive teže 5—6 Din, kilogram mrtve teže 10—10.50 Din. — Prodanih je bilo 89 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg 8 do 10 Din, II. vrste 6 do 8 Din, meso od bikov, krav in telic od 4 do 5 Din, telečje meso I. vrste od 8 do 10 Din, II. vrste od 6 do 8 Din, svinjsko meso sveže od 10 do 16 Din.

DRUŠTVENE VESTI

Slomškova proslava pri Sv. Urbanu nad Mariborom. V nedeljo dne 28. avgusta proslavi Prosvetno društvo v Kamnici 70letnico smrti velikega mladinskega in narodnega prebuditelja škofa A. M. Slomška. V ta namen bo pri Sv. Urbanu nad Mariborom, na krasni razgledni točki, fantovski tabor, na katerega so vabljani vsi dobromisleči fantje, zlasti člani fantovskih odsekov in prosvetnih društev ter verskih organizacij iz vseh sosednjih župnij. Ob pol 10. uri bo obhod s sv. Rešnjim Telesom, pridiga dr. Josipa Jeraja in služba božja, med ka-

To velja seveda tudi pri pranju. Zato vzemite vedno le Persil brez vsakih primesi, kajti Persil vsebuje mnogo najboljšega mila.

Ne pozabite, da se raztopi Persil v mrzli vodi!

Persil za vsako perilo.

vojna poročila, vnovič dokazujejo popolno zanesljivost navedb v sv. pismu stare zaveze.

Zajčje gorje in ponos. Zajec je sedel pod grmom in plakal:

»Najslabotnejši, najstrahopetnejši sem na vsem našem svetu. Bojim se vsega, in pred vsem trepetam. Ptice se bojim, miši se bojim, vsega, prav vsega se bojim in ne kaže mi drugega, kakor da se utopim. Prišel je k reki, lezel skozi bičevje in gledal, kje bi bilo bolj skočiti v vodo.

Tedaj so ga ugledale žabe.

Sic — in v vodo!

Nak, je pomislil zajec, ne bom še skočil v vodo: še so na sve-

grozo govorila. Vendar oče, dobro vedoč, odkod nesreča, je sklenil javnosti vse prikriti; snažnost žensk pa je storila, da bolezen skoraj nič ni napredovala. Morebiti bi se dala še celo ozdraviti? Ta žarek upanja zasijal je tudi v duši Rahele po čudovitih vesteh o novem preroku, ki gobavcem pomaga le z eno svojo vsemogočno besedo. Tudi Jehuda je že zdavnaj kaj takega slutil in se bal, da se take želje gojijo v njegovi hiši. Danes je hotel priti resnici na sled.

»Nov prerok je vstal v Izraelu!« opomni le kakor mimogrede.

»Tudi midve sva slišali pred nekaterimi dnevi ta glas. Bili sva zunaj hiše. O ne boj se, Jehuda, bili sva celo zagrnjeni; nikdo naji ni spoznal!« reče Rahela. Ker je Jehuda mirno poslušal, nadaljuje gospa:

»Res čudovite reči se govorijo o novem preroku. Pričakujejo ga ravno zdaj k velikonočnim praznikom v Jeruzalem.

»In ti, Rahela, veruješ, da novi prerok z eno besedo ozdravlja bolnike?« vpraša s povdankom rabi.

»O, zakaj bi ne verjela; saj je ves svet priča čudežev, ki se godijo po cestah in mestnih ulicah!« odgovori pogumno Rahela.

»In ti, Rahela, veruješ, da ta novi prerok oživlja mrtve?« vpraša s strogim glasom rabi.

»O, zakaj bi bilo nemogoče, da bi se Bog, kakor nekdanj, tudi dandanes ne spomnil svojega ljudstva!« odgovori s strahom Rahela.

»In ti veruješ,« vpraša rabi z glasom od jeze se tresočim, »da more ta novi prerok ozdraviti tudi gobavce?«

Ubogo ženo oblijejo gorke solze. »Jehuda, saj ni mogoče, da bi tvoje blago srce ne privoščilo otroku tiste sreče, katere je deležnih postalo že toliko med nesrečnimi najnesrečnejših ljudi — gobavcev!«

Kakor stena bled je postal rabi Jehuda. Ostaja sedeč na preprogi, se je z lakti naslonil ob kolena, podprl z dlanmi glavo ter začel premišljevati.

Mati in hčerka sta tiho odšli. Bridko se je razjokala Rahela v svoji spalnici, — tu morebiti